

ΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Συνέχεια εκ της 3ης σελίδος

λιμία κι' αν τρώγει τὰς ἀποστάσεις, μὰς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ περιεργασθούμε τὸν πληθυσμὸ τῆς Θράκης. Οἱ ἄντρες εἶνε γεροὶ μὲ βαθύ στερεὸ βλέμμα γεμῆτο πεποίθησι κι' ἡ γυναῖκες καλοδεμένες μὲ θραφερό κορμί καὶ δοδοκόκκινα μάγουλα.

Καὶ εἶναι ἕνας πληθυσμὸς γεμάτος αἰσιοδοξία. Στους σταθμοὺς ποὺ περνᾶτε βραδυνὲς ὥρες ἀντικρύζετε ἕνα πλῆθος γεμῆτο γερὴ αὐτοπεποίθησι. Εἶναι ἐκεῖ ὁ δουλευτὴς ποὺ μόλις σταμάτησε τὸ ὄργωμα, ἡ νεολαία ἀρσενικὴ καὶ θηλυκὴ, μιά πλήρης καὶ παρβὰ ἀπαρτία ποὺ κατεβαίνει νὰ πάρῃ ἀπὸ τὰ τραῖνα ποὺ περνοῦν ἕνα σινιᾶλο ἕνα μαντάτο ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπο κόσμον, νὰ συνδεθῇ μαζί του ἀδελφικά μὲ τὴν κλωστή μιᾶς χαιρετούρας, μιᾶς κραυγῆς μιᾶς εφημερίδας ποὺ τοῦ στέλνουν οἱ ἐμφάνες ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ συρροῦ. Καὶ εἶνε ὅλο τὸ πλῆθος αὐτὸ γεμῆτο λαχτάρα, γεμῆτο ξεχειλισμὸ χαρᾶς. Τὸ βλέπετε νὰ φανᾶ, νὰ χειρονομῇ, ἀπολαμβάνετε τὴ βαβυλωνία αὐτὴν θελήσετε νὰ τὴν μεταφράσετε μὲ λόγια θὰ τὴν μεταφράσετε ὡς ἐξῆς:

— Μὰς βλέπετε; Βλέπετε γύρω μας αὐτοὺς τοὺς κάμπους, βλέπετε αὐτὰ τὰ βουνά, αὐτὰ τὰ ρουμάνια; Ὅλα μπορούμε νὰ τὰ δαμάσουμε μὲ τὰ ροζιάρικα χέρια μας. Μπορούμε τὴ Θράκη νὰ τὴν κάνουμε παράδεισον. Μπορούμε ἐδῶ ἐπάνω νὰ στήσουμε τὰ πεῖθ γερὰ θεμέλια τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Θράκη αὐτὴ ποὺ βλέπετε εἶναι ἕνας πλούσιος μαστὸς, ποὺ ἀπὸ τὴ ρόγα του εἶναι ἔτοιμο νὰ ἀναβλύσῃ πλούσιο χορταστικὸ τὸ γάλα.

Ἔτσι μεταφράσαμε ἐμεῖς τὴν πληθωρικὴ λαχτάρα τοῦ θρακικοῦ πληθυσμοῦ, ποὺ βλέπαμε ἀπὸ τὸ τελάρὸ ἐνὸς παραθύρου τοῦ τραίνου νὰ σκιρτᾷ χαρούμενο, σ' ὅλες τὶς στάσεις καὶ σ' ὅλους τοὺς σταθμούς. Ἔτσι μεταφράσαμε ἀκόμα τὸ βλέμμα τῆς χωριατοπούλας, ποὺ καθὼς περνᾶει τὸ τραῖνο ὀρθοσηκῶνεται, καὶ τὸ κυττάει μὲ βλέμμα γεμῆτο ρεμβασμὸ. Δὲν εἶναι κι' αὐτὴ μόνον διακοσμητικὴ φιγούρα τῶν τοπιῶν ποὺ περνοῦν μὲ κινηματογραφικὴ ταχύτητα. Εἶνε καὶ μιὰ ἱέρεια τῆς δουλειᾶς.

ΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ Η ΖΩΗ ΤΟΥΣ

Βιαστικά περνᾶει τὸ τραῖνο ἀπὸ κάθε πόλι καὶ κάθε χωριό. Ἀλλὰ ἔχει τὴν γοητεία τοῦ ἀντίκρουσμά τους. Εἶναι ἀρκετὸ παρ' ὅλη τὴ γοργότητά του νὰ σὰς ἀναγκάσῃ νὰ συνάψετε μαζί τους ἀγραφὸ συμβόλαιο, νὰ τοὺς υποσχεθῆτε ὅτι θὰ πάτε νὰ τὶς γνωρίσετε κι' ἀπὸ κοντά. Κι' ἔχουμε δώσει τέτοια ὑπόσχοι παντοῦ ὅπου περάσαμε. Στὴ γραφικὴ Ξάνθη, στὴ λαχταριστὴ Σταυρούπολι, στὴν Κομοτινή, στὴν Ἀλεξανδρούπολι, στὸ Σουφλί, στὸ Διδυμότειχο, ἔχουν ὅλα αὐτὰ τὰ κέντρα τῆς Θράκης τόσο πλούσια ζωὴ τόσο ἐνδιαφέρον. Ἀξίζει τόσο πολὺ νὰ περιγράψῃ τὶς ὁμορφίαις τους, νὰ ζήσῃ τοὺς τύπους τῆς, νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὶς ἀνάγκαις τους.

ΕΝΑ 24ωρο ΣΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙ.

Μὴ φαντασθῆτε ὅμως πὼς ὁ λόκληρὴ τὴ διαδρομὴ Θεσσαλονίκης—Ορεστιάδος τὴ διατρέ-

ξαμε... ἀπνευστεῖ. Ἄν. ἐπεφυλάχκαμε νὰ παρασυρθοῦμε ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους πειρασμοὺς τῆς Θρακικῆς ὁμορφίας στὸ γυρισμὸ, δὲν μπορέσαμε ὅμως νὰ μὴ σταματήσουμε λιγάκι στὴν Ἀλεξανδρούπολι. Σταματήσαμε γιὰ νὰ ρίξουμε μιὰ ματιά στὸ διεξαγόμενον ἐκεῖ... Πανθρακικὸν συνέδριον. Μὴ φαντασθῆτε ὅμως κανένα συνέδριον μὲ συνωφωμένους ἀντιπροσώπους, φλυαροὺς ρήτορας καὶ ἀγορητὰς υποσχόμενους λαγούς μὲ πετραχέλια. Τὸ συνέδριον ποὺ γίνεται κάθε χρόνο στὴν Ἀλεξανδρούπολι εἶναι—κάτι ἄλλο. Εἶναι μιὰ τρελλὴ συρροὴ κόσμου ποὺ ἀρχίζει ἐδῶ μόλις παύουν νὰ σφίγγουν οἱ ζέστες καὶ τελειώνει μὲ τὶς πρώτες πνοὲς τοῦ φθινοπώρου. Ἔχουν βέβαια καὶ οἱ ἀπειροπληθεῖς—συνέδριοι τοῦ Πανθρακικοῦ Συνεδρίου Ἀλεξανδρουπόλεως τὰ αἰτήματά τους, ἀλλὰ εἶναι τόσο ἀπλάη καὶ τόσο ὀλιγαρκῆ. Δὲν ζητᾶν παρὰ λίγη βροσιὰ καὶ λίγη θάλασσα. Καὶ ἐκπληρώνονται τὰ αἰτήματά τους πλουσιοπάροχα. Ἡ Ἀλεξανδρούπολις εἶναι ἕνα θέρετρο πολιτισμένο. Ἰκανοποιεῖ ἀπόλυτα κάθε τῆς ἀξίαι. Ὁ ἄλλος θέλουν; Τοὺς τὴν προφέρει ἄφθονη. Ἀμμουδιά θέλουν; Τὴν ἔχουν μὲ τὸ παραπάνω. Κομφὸρ διαμονῆς θέλουν; Τὰ βρίσκουν στὰ ὠρεῖα ξενοδοχεῖα τῆς. Ψάρια θέλουν; Τὰ λαβράκια τοῦ κόλπου τῆς εἶναι μεγαλοπρεπῆ σὰν καρινάριοι. Θέλουν κοσμικὴ τὴρση, μὲθος χοροῦ, μελομακάρονα ἀργεντινῶν ταγκῶν καὶ ἀναρθεῖς κραυγῆς τζᾶ; Τὰ βρίσκουν στὰ μαγευτικὰ κέντρα τῆς.

Γι' αὐτὸ εἰπαμε τὴν κοσμοσυρροὴν ποὺ γίνεται τῇ σαιζὸν τῶν κυμάτων στὴν Ἀλεξανδρούπολι, Πανθρακικὸν συνέδριον. Διότι οἱ γοητεῖαι εἶνε τέτοιαις ποὺ συγκεντρώνουν τὴ Θράκη ἀπὸ κρου εἰς ἄκρον. Καὶ μόνον αὐτῇ; Κι' ὁλόκληρὴ τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονία. Ἀλλ' ἐκπρόσωποιτα μὲ ὑπερπλήρη ἀπαρτία στὴν ἀλεξανδρουπολίτικὴν σαιζὸν ὁλόκληρον τὸν Πανελλήνιον.

Ἀπὸ τὴν Ἀθήναν, τὸν Πειραιᾶ, τὰς νήσους, τὴ Θεσσαλονικὴν ἔρχονται παραθερισταί. Ὅσοι δὲν ἔρχονται νὰ χαροῦν τὴ θάλασσά τῆς, νὰ ζήσουν τὴ χαρούμενη ζωὴ τῆς, ἔρχονται γιὰ τὰ λαματικά, τὰ κυριολεκτικὰς βαυματουργὰ λουτρά τῆς. Καὶ εἶνε ἄπειροι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δέ.

Ἄν πῆτε ὅμως γιὰ τὴ Δράμα τὴν Καβάλλα, τὴν Κομοτινή, τὸ Διδυμότειχον, τὴν Ορεστιάδα, ὁ κοσμάκης ποὺ συρρεῖ ἀπ' αὐτὰς τὶς πόλεις, ἰδίως τὴν Κύρκην, χάρις στὰ ἐκδρομικὰ τραῖνα μεταβάλλουν τὸ Πανθρακικὸν συνέδριον τῆς Ἀλεξανδρουπόλεως σὲ πανζουρλιστικὴ διαδίκωσι γεμάτη ἐκνισασιὰ, χαρὰ, λαχτάρα, ἐναποθήκευσι ὕψους. Ἀλλ' αὐτὰ θὰ τὰ ξαναποῦμε.....

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ

Art
ΤΑ ΙΔΙΩΔΗ
ΕΥΡΑΦΑΚΙΑ

ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονικῶν ἀνακοινεῖ ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 129/33385/4736 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καλοῦνται πρὸς κατάταξιν ἢ ἀνακατάταξιν 55 θέλονται διὰ τὰ ὑποβρύχια τῶν ἐξῆς εἰδικότητων. Πυροβοληταί, Τορπιλληταί, Σηματοῦροι, Τηλεγραφεῖς, Ἡλεκτρισταί, Μηχανικοὶ, Ἑσχαρεῖς.

Ἐπίσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 129/30053/11736 ὁμοίας ἀποφάσεως καλοῦνται πρὸς κατάταξιν ἢ ἀνακατάταξιν 235 θέλονται διὰ τὰ πλοῖα ἐπιφανείας καὶ τὰς ναυτικὰς ὑπηρεσίας τῶν ἐξῆς εἰδικότητων. Ἀρμενισταί, Πυροβοληταί, Τορπιλληταί, Τηλεγραφεῖς, Μηχανικοὶ, Ἡλεκτρισταί, Βενζινομηχανικοὶ, Θερμασταί, Διαχειρισταί, Νοσοκόμοι, Δῦται, Ἑσχαρεῖς, Σηματοῦροι, Μουσικοὶ, Σαλπιγκταί.

Προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων μέχρι 3ης Σεπτεμβρίου ἑ. ἑ. εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ναυτικῶν—τμήμα Ναυτ. Στρατολογίας.

Λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τῶν ἀπαιτούμενων προσόντων καὶ πιστοποιητικῶν, περὶ τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς ἐξετάσεων τῶν υποψηφίων, περὶ τοῦ παρεχόμενου μισθοῦ ὡς καὶ ὁποδευγμά τῆς ὑποβλητέας σχετικῆς αἰτήσεως δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐν τῷ παρ' ἡμῖν Γραφεῖον Στρατολογίας (Κατοὺν 1) κατ' ἐκαστὴν 10—12 π. μ. Θεσ/κῇ 27 Αυγούστου 1936 Ὁ Δήμαρχος Ν. ΜΑΝΟΣ

τολογικὸν γραφεῖον 36120 τη: 189336.

Ν. Δελμὴν ἑνταῦθα. βῆς ἡμέρα τῶν εἰσῶν ἐξετάσεων εἰς τὴν παιδ' Ἀκαδημίαν δὲν καθῶν τι ὑπὸ τοῦ καθηγητικῆς. Πάντως θὰ ὀρί τὴν 12ην Σεπτεμβρίου, γόμενοι θὰ ἐξετασθῶν νεα, μαθηματικά, ἱστοφυσικὴν πειραματικὴν φοιτοὶ τῆς παιδαγωγῆς ὁμίας προτιμῶνται κ διορισμοῦς.

Δελμὴν Κώστευλ ἐξετάσεις θὰ γίνωσιν, μὲ Σεπτεμβρίου, ἡ ἀκρὴ δὲν ἔχει εἰσέτι καθοτὰ Φυσικὰ καὶ Μαθητὸς τῶν ἀσκήσεων ζητ θεωρίαι.

Ὑποψηφίους Ἀκας δεσσαν. Κατὰ τὰς ἐξετάσεις θὰ ἐξετασχαῖται, Ἐκθεσιν, Μαθητορίαν καὶ Φυσικὴν τικὴν, θὰ παρουσιάσῃ γον πιστοποιητικὸν σὰς εἰς Μητρώα ἀρρέι.

Θ. Ψ. Σέρρας. Θὰ τε αἰτήσιν ἐπὶ τριδράχ τασεῖς εἰς Γενικὸν Ἐμὸν ἀρμόδιον ν' ἀπο αἰτήματός σας. Ἡ Ἀι Γεωργικὴ Σχολὴ λαμ πέντε ὑποτρόφους τοῦ ἐτησίως, ἀλλ' ἔχουν ἡ διὰ τὸ τρέχον ἔτος οφοὶ παρὰ τῆς ἐπὶ τ τροπῆς.

Τρακαδῶρον Κων)τὶ νην. Ἀποταθῆτε δι' ἐπὶ τριδράχμου χαρτὸς ὑπουργεῖον Στρατιωτὶ θυνσιν Στρατιωτικῶν Λ Κωνιδὴν Ἀστυνάς

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΣΤ. ΝΟΥΚΑ - ΑΓΓΛΑΪ'ΑΣ ΣΧΙ

Βασ. Ὀλγας 121 Τηλ. 80—359 Θεσ/νικ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ:

1ον Ἐξατάξιον γυμνάσιον Ὁηλ
2ον Ἐξατάξιον Δημοτικὸν σχο
ον μετὰ νηπιαγωγείου.

Μουσικὸν τμήμα—ξέναι γνῶσ
Γαλλικὰ—Ἀγγλικὰ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΣΟΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΟΝΟΣΙΑΣ

ΕΝΕΣΕΙΣ ΑΜΙΝΟΚΙΝΙΝΗΣ
ΧΩΡΙΣ ΠΟΝΟΥΣ - ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΣΤΗΜΑΤ

ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ ΑΜΙΝΟΚΙΝΙΝΗΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΚΑΙ ΠΡΟΦΥΛ

ΤΩΝ ΕΛΩΔΩΝ ΠΥΡΕΤΩΝ

ΜΗΝ ΑΜΕΛΗΤΕ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΣΑΣ

Τὴν Ἀνοιξὴ τοῦ 1842, ἡ Μαργαρίτα πολὺ ἀδύνατη καὶ χαλασμένη, ἀναγκάστηκε νὰ μείνῃ στὴ Μπανιέρ. Οἱ γιατροὶ τῆς τὴν εἶχαν παρακινήσει σ' αὐτὸ τὸ ταξίδι.

Ἐκεῖ στὸ σανατόριο, μέσα στοὺς ἀρρώστους ἦταν καὶ ἡ κόρη τοῦ γέρο—δούκα, ποὺ δὲν εἶχε μονάχα τὴν ἴδια ἀρρώστεια μετὰ τὴ Μαργαρίτα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἴδιο πρόσωπο, τόσο ποὺ μορφοῦσε θανάσιμα νὰ τις πάρηκε γιὰ ἀδελφές. Ἡ διαφορὰ ἦταν πὺς ἡ νέα δούκισσα ἦταν στὸ τρίτο στάδιο τῆς φθίσεως καὶ λίγες μέρες μετὰ τὸν ἐρχομὸ τῆς θὰ πέθαινε. Ἡ Μαργαρίτα ὥστόσο ζοῦσε μόνη της μὴ ἥσυχη ζωὴ στὴ Μπανιέρ, μὲ μοναδικὴ συντροφιά τὴν καμαριέρα της. Κάθε πρωΐ, ξαπλωμένη σὲ μιὰ σαιζλόγκ, κάτω ἀπὸ τις πυκνὲς φυλλοσιεὶς τῶν δένδρων τοῦ σανατορίου, περνοῦσε πολλὰς ὥρες γαλήνης διαβάζοντας κάποιο βιβλίο. Ἐπειτα συνήθιζε νὰ κάνῃ ἕνα μικρὸ περίπατο στὸ πάρκο μόνη.

Ἐνα πρωῒνό, ὁ δούκας ποὺ ἔμεινε στὸ Μπανιέρ ὅπως μένει κανένας στὸν τόπο ποὺ εἶνε θαμμένο ἕνα κομμάτι τῆς καρδιάς του, εἶδε τὴ Μαργαρίτα, στὴ στοργὴ μιᾶς ἀλλίας. Τοῦ φάνηκε πὺς πέραγε ἡ σκιά τῆς κόρης του. Προχώρησε, πήρε τὰ χέρια της, τὰ φίλησε καλοῦντας καὶ χωρὶς νὰ τὴ ρωτήσῃ ποῖα ἦταν, τὴν παρεκάλεσε νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τὴν βλέπῃ καὶ ν' ἀγαπᾷ σ' αὐτὴν τὴν ζωντανή, τὴν εἰκόνα τῆς πεθαμένης τῆς κόρης του.

Ἡ Μαργαρίτα ἔκαμε τὸ θέλημά του πρόθυμα, γιατί ἦταν μόνη στὴ Μπανιέρ, μὲ τὴν καμαριέρα της μονάχα καὶ δὲν ὕπηρχε κανένας λόγος νὰ ἐντεθῇ. Στὴν Μπανιέρ βεβήκαν ἄνθρωποι ποὺ εἶσαν στὸ δούκα ποῖα ἦταν αὐτὴ ἡ «Δίς Μαργαρίτα Γκωτιέ». Ἦταν ὅμως ἀργά, γιατί ἡ νέα γυναίκα εἶχε γίνῃ ἀνάγκη τῆς καρδιάς του καὶ ἡ μόνη δικαιολογία ποὺ τὸν κρατοῦσε στὴ ζωὴ. (Ἀκολουθεῖ)

ΔΥΤΙΚΗ ΘΡΑΚΗ

Μὲ τοῦ τραίνου τὰ σφυρίγματα...

ΣΤὸν παράδεισο τῆς Θράκης

“Οποῖος περάσῃ τὸ μπουγάζι τοῦ Νέστου καὶ βγάλῃ τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸ παράθυρο δὰ ὁμολογήσῃ μὲ κρατημένη ἀναπνοή, ὅτι διασχίζει κάποιον θαῦμα τῆς φύσεως.

ΕΝΑΣ ΓΥΡΟΣ Εἰς τὰς ΘΡΑΚΙΚΑΣ ΜΑΣ ΠΟΛΕΙΣ

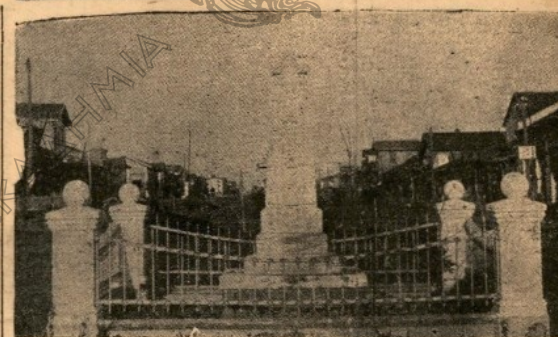
Μαυροῦ 8/3/36 Τοῦ 1936
Τοῦ περιодеύοντος συνεργάτου μας κ. Γιάννη Ταχογιάννη

ΟΡΕΣΤΙΑΣ, Σημβρίου. — Ἄν θέλετε νὰ κάμετε τὸν Ἕλληνα, ν' ἀγαπήσῃ τὸν τόπο του, δώστε του τὰ μέσα νὰ ταξιδεύσῃ πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς δυσμὰς, πρὸς Βορρὰν καὶ πρὸς Νότον. Δώστε του τὰ μέσα νὰ διασχίσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ τὴν γνωρίσῃ. Δώστε του, τὰ μέσα νὰ κάμῃ ἕνα ταξίδι μέχρι Θράκης. Κι' ἂν γνωρίζοντας ὅλην τὴν Ἑλλάδα δὲν συγκινήθῃ, δὲν πονέσῃ, δὲν νοιώσῃ τί αἰετίζει ὁ τόπος του, ἐδῶ ἑπάνω θὰ τὸ νοιώσῃ.

Θ' ἀνοίξῃ τὰ μάτια του, πρῶτα πρῶτα καθὼς τὸ τραῖνο θὰ διασχίξῃ τις κλεισοῦρες, ἡ θὰ τυλίξῃ μὲ τὴ μούρη μπορτοῦρα του ὑπέροχες ἀπόψεις καὶ γραφικὰ δράματα πόλεων καὶ χωριῶν καὶ θ' ἀντιληφθῇ πὺς ἡ Ἑλλάς δὲν εἶναι τόσο μικρὴ, ὅσο τὴν δείχνει ὁ χάρτης. Πὺς δὲν εἶναι μιὰ ἀσημαντὴ γωνία ἑπάνω στὸ χάρτι, ἀλλὰ μιὰ ρωμαλέα πραγματικότητα ποὺ πατάει στερεά, τετῶνε τὸ κορμὶ της κι' ἀπλώνει τὰ μέρη της γερὰ κι' ἀντισταχὰ σὰν βαρυμεγέλιωτα κάστρα.

ΡΕΚΟΡ ΩΜΟΡΦΙΑΣ

Θὰ διαπιστώσῃ ἀκόμη πὺς εἶναι ὡμορφὴ. Μάλιστα. Διασχίζοντας τὴ Θράκη, ἀνταλλάσσοντας ἕνα βιαστικὸ σινιάλο μὲ τὴ ὡραία Ξάνθη, ἕνα βιαστικὸ φίλι μὲ τὴ γραφικὴ Σταυρούπολι, βλέποντας νὰ παρελαύνῃ μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ ἑνα ἀτέλειωτο φίλμ γεμάτο ὡμορφίε, διαπιστώνει, πόσο ὡραία εἶναι ὁλόκληρη ἡ Ἑλλάς. Σὰς φαίνεται

Τὸ Ἡρώον τῆς Ὀρεστιάδος.

παραξένο; Νὰ μὴ σὰς φαίνεται. Διότι ἡ ἑλληνικὴ Θράκη, εἶναι ἕνα δειγματολόγιο ἀπὸ ἑλληνικὲς ὡμορφίε, ὅσα θαυμάσια, δραματικά, ὡμορφα, ἐνθουσιαστικά θὰ συναντήσετε σκόρπια, γυρίζοντας τὴ χώρα τῶν Θεῶν, θὰ τὰ βρῆτε ἀλαμαζευμένα ἐδῶ στὴ χώρα τῶν Καβείρων, τῶν Μυστηρίων καὶ τοῦ Ὀρφείου. Μαὶ δλα. Καὶ ὁραιότερα, περὶ γραφικά, περὶ μαγευτικά. Ὅταν κάνει κανεὶς τὴ διαδρομὴ Ἀθηνῶν-Θεσσαλονίκης, σ' ὁποιαδήποτε ἐθνικότητα καὶ ἂν ἀνήκει κι' ὅσο ὡμορφὴ κι' ἂν εἶναι ἡ πατρίδα του, θὰ σκύψῃ ἀπὸ τὸ τὸ παράθυρο νὰ χαρᾷ ἐκεῖνον τὸν ἀγριο ἐξώστη τῶν βράχων, ἑπάνω ἀπὸ τὸν κάμπο τῆς Λαμίας κι' ἑπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του, ἔδῶ ἔχει τὸ τραῖνο διαδρο-

μὲς, γεμάτες ἀπὸ ἄγρια μεγάλα ὡμορφίε.

Μιὰ ἀπὸ τις ὡμορφίε ποὺ δὲν ξεχνάει κανεὶς ἐπίσης, εἶναι τὰ Τέμνη τῆς Θεσσαλίας. Ὅποιος περάσῃ τὸ μπουγάζι τοῦ Νέστου καὶ λάβῃ τὸν κόπο νὰ προβάλῃ τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸ παράθυρο θὰ ὁμολογήσῃ μὲ κρατημένη τὴν ἀναπνοή ἀπὸ θαυμασμὸ καὶ γοητεία, ὅτι διασχίζει κάποιον θαῦμα τῆς φύσεως μαγευτικώτερο. Τὸ ἴδιο, θολὸς καὶ μουγκρὸς, κυλάει τὰ πράσινα νερά τοῦ κι' ὁ Νέστος, ὅπως κι' ὁ Πηνειός.

Ἀλλὰ ἡ διαδρομὴ τοῦ πρώτου ἔχει ποικιλίες ἐιδυλλιακῆς καὶ ἀγρίας ὡμορφίες περισσότερες, μεγαλοπρεπέστερες. Ἐδῶ ἡ φύσις γοητεύθηκε περισσότερο κι' ἀγκάλασε τὸν ὑγρὸ δον-Ζουάν

τῆς, μὲ περισσότερες ὡμορφίε. Κι' ἔπειτα ὁ ἐναγκαλισμὸς φύσεως καὶ ποταμοῦ, κρατάει ἐδῶ περισσότερο. Τὰ στενὰ τοῦ Νέστου δὲν τελειώνουν. Ἀτέλειωτο εἶναι τὸ φίλμ, ποὺ σχηματίζει ὁ ὑγρὸς ἱππότης, ὅσο νὰ τελειώσῃ τις περιπτώσεις του καὶ νὰ γλυστρήσῃ πρὸς τὸ θολὸ φόντο τοῦ κάμπου.

ἈΛΛΑ ΚΙ' Ὁ ΚΟΣΜΟΣ

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ φύσις τῆς Θράκης ποὺ συγκινεῖ, ποὺ ἐξαιρεῖ, ποὺ γεμίζει τὰ στήθη μὲ αἰσιοδόξους ἀνασασμούς καὶ τὰ στερβέλα μὲ αἰσιόδοξες σκέψεις. Εἶναι κι' ὁ κόσμος...

Ἀντίκρι μὲ ἔχω τὴν Ἀνατολικὴν Θράκη. Νοιώθω τὸ βαθὺ γινῶτο τῶν κάμπων της καὶ τὸ βλέμμα παίρνει φτερά καὶ πάει νὰ φτερουγίσῃ γύρω ἀπὸ τοὺς μινωάρδες τοῦ τζαμιῦ τοῦ Σουλτάν Σελη. Ἡ αὐλαία τοῦ ὀριζήσαντος εἶναι τόσο διακριτικὴ ποὺ τοὺς ἐπιτρέπει νὰ φανοῦν. Περιβάλλον πρώτης τάξεως γιὰ νοσταλγίες καὶ ρεμβασμούς. Ἀλλὰ ἡ ὁπτασία ποὺ περιμένει ἕνα τόσο δα φτερούγισμα τῆς σκέψης, ἕνα τόσο δα παλμόν τῆς καρδιάς γιὰ ν' ἀνοίξῃ τὴν αὐλαία της, δὲν τὴν ἀνοίγει. Στὰ μάτια μου εἶναι ζωντανό, σπαρταριστό ἀκόμη τὸ δράμα ποὺ εἶδα διασχίζοντας τὴ Δυτικὴν Θράκη. Τὸ δράμα τῆς φύσεως. Ἀντὶ ἀλλὰ καὶ τοῦ κόσμου της. Ἀντὶ κρῖνει κανεὶς ἐδῶ ἑπάνω ἕναν κόσμο γεμάτο ζωτικότητα. Ὅσον γρήγορα κι' ἂν φεύγῃ τὸν τραῖνο, μ' ὅση εὐχάρστη βου-

Συνέχεια τῆς σελ.